

ЗАГАЛЬНА СТРУКТУРА, СКЛАД І ОРГАНІЗАЦІЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано і розглянуто загальну структуру, склад і організацію Збройних сил України.

Ключові слова: збройні сили України, війська, структура, склад.

Abstract

It was analysed and examined common structure, composition and organization armed forces of Ukraine.

Keywords: Armed forces of Ukraine, forces, structure, composition.

Вступ

Збройні Сили України — це військове формування, на яке відповідно до Конституції України (54к/96-ВР) покладаються оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності.

Збройні Сили України забезпечують стримування збройної агресії проти України та відсіч їй, охорону повітряного простору держави та підводного простору у межах територіального моря України у випадках, визначених законом, беруть участь у заходах, спрямованих на боротьбу з тероризмом [1].

Результати дослідження

Після проголошення незалежності України Верховна Рада прийняла постанову про створення Збройних Сил. 19 жовтня 1993 р. з метою виключення можливості виникнення воєнних конфліктів, що загрожуватимуть суверенітету країни. Збройні Сили України організовуються і функціонують на основі Воєнної доктрини України, затвердженої Верховною Радою, і законів України "Про Збройні Сили України" та "Про оборону України"[3].

Збройні сили України мають дуже чітку, загальну структуру. Організаційно збройні сили України поділяються на три види та два окремі роди військ та сил: сухопутні війська, повітряні сили, військово-морські сили, десантно-штурмові війська та сили спеціальних операцій, а також інші служби, що до них не належать, серед яких: командування сил логістики, озброєння, тил, головне управління оперативного забезпечення та інші військові частини, ВНЗ, установи, що не належать до видів ЗСУ.

Сухопутні війська (СВ) — вид Збройних Сил, призначений для ведення бойових дій переважно на суходолі, найчисленніший і найрізноманітніший щодо озброєння та способів бойових дій. До складу Сухопутних військ входять такі роди військ як ракетні війська і артилерія, механізовані, танкові та аеромобільні війська та армійська авіація[2].

До складу Повітряних Сил належать роди авіації: бомбардувальна, винищувальна, штурмова, розвідувальна, транспортна авіація та роди військ: зенітні ракетні та радіотехнічні війська.

Організаційно Військово-Морські Сили Збройних Сил України включають Командування Військово-Морських Сил ЗС України, військово-морські бази, надводні сили, морську авіацію, морську піхоту і артилерію, частини та підрозділи всебічного забезпечення, а також військові навчальні заклади. Після окупації та анексії Кримського півострова Російською Федерацією Військово-Морські Сили опинилися у вкрай тяжкому становищі. Національний флот практично втратив понад 80% своїх активів і спроможностей, поніс значні кадрові, матеріальні та психологічні врати[5].

Десантно-штурмові війська (ДШВ) Збройних Сил України — це окремий рід військ Збройних Сил України, який призначений для вертикального охоплення противника та дій в його тилу.

Десантно-штурмові війська спроможні швидко реагувати на різноманітні загрози та виклики, виконувати завдання за призначенням в умовах, що характеризуються високими маневреністю та автономністю дій[4].

Сили спеціальних операцій — це окремий рід сил, що складається з військових частин спеціального призначення, інформаційно-психологічних операцій та забезпечення[5].

Висновки

Отже, було розглянуто, правову основу терміну «Збройні сили України». Окремо було проаналізовано організаційні ланки Збройних сил України. Особлива увага була приділена розмежуванню видів військ Збройних сил України та їх структуру.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Закон України про збройні сили від 25 грудня 2008 р. № 254к/96. *Відомості Верховної Ради України* (ВВР. 1992. N 9. С.108.

2. Артюшин Л. М., Костенко Г. Ф. Теоретичні аспекти стратегії воєнної безпеки суспільства і держави: монографія. Харків : Видво Нац. унту внутр. справ. 2003. 176 с.

3. Єрмоленко А. Системні недоліки розвитку Збройних Сил України на сучасному етапі *Політичний менеджмент*. 2006. №2. С. 54 – 66.

4. Ситник Г. П. Державне управління національною безпекою України: монографія. Київ : Видавництво НАДУ, 2004. 408 с.

5. Требін М. П. Армія та суспільство: соціальнофілософський аналіз взаємодії в умовах трансформації: монографія. Харків : Видавничий Дім «ІНЖЕК», 2004. 404 с

Боднар Карина Олександрівна – студентка групи ІКІ-16б, факультет інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: karishabodnar99@gmail.com.

Корнієнко Валерій Олександрович — д-р політичних наук, професор, завідувач кафедри соціальнополітичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: valkorney1958@gmail.com

Bodnar Karina – a student of group ICE-16b, Faculty of information technologies and computer engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: karishabodnar99@gmail.com.

Valery Kornienko — Dr. of Political Sciences, Professor, Head of the Department of Social and Political Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa, e-mail: valkorney1958@gmail.com